

200701786/1.

Datum uitspraak: 29 mei 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/35985 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, van 8 februari 2007 in het geding
tussen:**

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 februari 2007, verzonden op 12 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

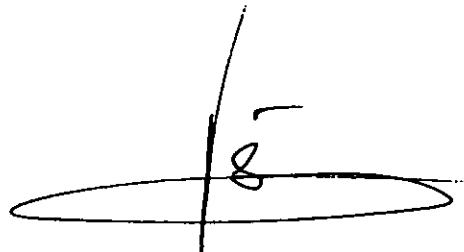
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 mei 2007

154

Verzonden: **29 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Breda

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer

Reg.nr(s): AWB 06/35985

V-nr(s)

uitspraak van de enkelvoudige kamer ingevolge artikel 8:77 Algemene wet
bestuursrecht d.d. 8 februari 2007

in de zaak van

eiser, woonplaats kiezende ten kantore van zijn gemachtigde
mr. G.A.P. Avontuur te Breda,

en

de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde mr. H. Verbaten.

1. Procesverloop

1.1 Eiser heeft beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 17 juli 2006 (hierna: bestreden besluit) inzake het recht op een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

1.2 Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden.

1.3 Het beroep is behandeld ter zitting van 1 februari 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op _____, de Sierra Leoneanse nationaliteit te bezitten en sedert 22 augustus 2001 als vreemdeling in Nederland te verblijven.

Op 9 september 2001 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 Vw 2000 ingediend. Ter onderbouwing van deze aanvraag heeft eiser, voor zover van belang en samengevat, het volgende aangevoerd.

Reg.nr(s): AWB 06/35985

blad 2

Eiser is afkomstig uit _____, Sierra Leone en behoort tot de Fourabay bevolkingsgroep. Op 6 januari 1999 viel de rebellengroep 'Black Angel' _____ binnen. Een dag later, toen eiser van de moskee op weg naar huis was, hoorde eiser van een jongen dat zijn woning en zijn winkeltje was verbrand en dat zijn broer was gevlucht. Eiser is toen bij zijn woning gaan kijken en kwam daar de rebellen tegen. De rebellen vroegen aan eiser of hij de winkel had waarin de rebellen van de CDU vergaderden. Ze zeiden dat ze op zoek waren naar eiser en hebben hem uitgekleeft en gemarteld. Daarna hebben de rebellen benzine over eiser heen gegoten en wilden ze hem in brand steken. Eén van de rebellen, die eens door eiser was geknipt, heeft toen gezegd dat eiser niet gedood hoefde te worden maar naakt door de straat zou moeten lopen. Eiser moest de huizen van CDU-leden aanwijzen die daarna in brand werden gestoken. Later moest eiser ook de huizen van politieagenten aanwijzen die ze daarna in brand staken. Eiser moest de benzine voor de rebellen dragen. Toen eind januari 1999 de ECOMG kwam, zijn de rebellen verdreven en is eiser met hen meegegaan. Eiser moest goederen voor de rebellen dragen. Daarnaast moest hij voor de leider kleding wassen en eten maken. Op 24 juli 2001 is eiser de rebellen ontvlucht toen hij water moest gaan halen. Eiser is op 25 juli 2001 in een stad aangekomen, genaamd _____. Hier is hij een kerk binnengelopen en heeft zijn verhaal verteld aan de pastoor. Op 21 augustus 2001 heeft de pastoor eiser een reistas met kleding gegeven en is met hem naar een plaats, vermoedelijk nabij _____, gereden waar vandaan zij met een vliegtuigje Sierra Leone hebben verlaten. Vervolgens zijn zij overgestapt op een groter vliegtuig waarmee zij naar Nederland zijn gevlogen. Eiser is op 22 augustus 2001 Nederland ingereisd.

Bij besluit van 10 januari 2002 heeft verweerder de aanvraag van eiser ingewilligd en is eiser in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 met ingang van 1 juni 2001, geldig tot 1 juni 2004.

Op 25 maart 2004 heeft eiser onderhavige aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend.

2.2 Verweerder heeft, na een gevolgd voornemenprocedure, het bestreden besluit genomen. Dit besluit strekt tot weigering eiser de onderhavige verblijfsvergunning te verlenen. Verweerder heeft daarbij toepassing gegeven aan het bepaalde in artikel 34 Vw 2000, in samenhang met het bepaalde in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000.

2.3 In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2.4 Eiser heeft in beroep tegen het bestreden besluit aangevoerd dat verweerder hem ten onrechte artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 heeft tegen geworpen. Eiser was niet in de mogelijkheid om de reisdocumenten terug te eisen van de reisagent en hij heeft zijn treinkaartje weggegooid omdat hij in de veronderstelling was dat hij deze niet meer nodig zou hebben. Verder heeft verweerder eiser ten onrechte tegengeworpen dat hij in het gehoor naar aanleiding van de zienswijze op 17 november 2005 heeft verklaard dat hij in zijn voet is geschoten, terwijl hij in het nader gehoor had verklaard in zijn been te zijn geschoten. Eiser heeft ook tijdens het gehoor van 17 november 2005 verklaard dat hij in zijn been is geschoten. Voorts heeft verweerder zich in het bestreden besluit ten onrechte op het standpunt gesteld dat eiser geen geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over zijn verblijf bij de rebellen. Verweerder heeft in het voornemen niet aan eiser tegengeworpen dat hij zijn verblijf bij de rebellen onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. Het gaat hier om een

Reg.nr(s): AWB 06/35985

blad 3

ontoelaatbare aanvulling van het voornemen. Ten slotte heeft verweerder eiser ten onrechte een vergunning op grond van het traumatabeleid en een vergunning op grond van artikel 3.52 Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) onthouden.

De rechtbank stelt vast dat eiser ter zitting zijn beroep op artikel 3.52 Vb 2000 heeft ingetrokken.

2.5 De rechtbank neemt, in het licht van de aangevoerde beroepsgronden, het navolgende wettelijke kader tot uitgangspunt.

Volgens artikel 29, eerste lid, Vw 2000, voor zover hier van belang, kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a die verdragsvluchteling is;
- b die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;
- c van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Volgens artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 33, aanhef en onder a, Vw 2000 is Onze Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Ingevolge artikel 34 Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, Vw 2000 slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 Vw 2000, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 Vw 2000 voordoet.

In artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 is bepaald dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 kan worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan kan worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 Vw 2000, is komen te vervallen.

Reg.nr(s): AWB 06/35985

blad 4

Ingevolge artikel 3.119, aanhef en onder a en b, Vb 2000 wordt, wanneer na het uitreiken of toezenden van het voornemen feiten of omstandigheden bekend worden of reeds bekend waren maar naar aanleiding van de zienswijze van de vreemdeling anders worden beoordeeld of gewogen, die voor de te nemen beslissing van aanmerkelijk belang kunnen zijn en Onze Minister voornemens blijft de aanvraag af te wijzen, dit aan de vreemdeling medegedeeld en wordt hij in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze daarover naar voren te brengen.

2.6 Tussen partijen is niet in geschil dat eiser bij besluit van 10 januari 2002 in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 met ingang van 1 juni 2001, geldig tot 1 juni 2004.

Evenmin is in geschil dat verweerder bij brief van 16 september 2002 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft bericht dat het kabinet heeft besloten het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierra Leoneanse nationaliteit te beëindigen. Dit besluit heeft verweerder gebaseerd op het algemeen ambtsbericht van 8 juli 2002 inzake Sierra Leone, waaruit volgens verweerder blijkt dat de veiligheidssituatie in Sierra Leone in het algemeen is verbeterd. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat verweerder met een verwijzing naar artikel 34 Vw 2000 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van die wet terecht heeft overwogen dat de rechtsgrond waarop de verblijfsvergunning aan eiser is verleend, is komen te vervallen. Verweerder heeft dan ook in redelijkheid gebruik mogen maken van de aan hem in artikel 34 Vw 2000, bezien in samenhang met artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000, gegeven bevoegdheid om de onderhavige aanvraag af te wijzen.

2.7 De rechtbank stelt vast dat eiser een beroep doet op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000 ten tijde van de verleende vergunning en dat hij een beroep doet op artikel 29, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000 in de huidige situatie.

Verweerder heeft in het bestreden besluit beoordeeld of aanleiding bestaat om eiser op basis van één van de overige gronden van artikel 29, eerste lid, Vw 2000 een verblijfsvergunning asiel te verlenen. In dat verband heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd noch op het moment van het bestreden besluit aanleiding bestond om eiser in aanmerking te laten komen voor een verblijfsvergunning op basis van één van die andere gronden dan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000.

2.8 In artikel 31, tweede lid aanhef en onder f, Vw 2000 is bepaald dat bij het onderzoek naar de aanvraag mede wordt betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Bij zijn beoordeling of eiser ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op basis van één van die andere gronden dan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000, heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser toerekenbaar onder meer geen documenten of bescheiden heeft overgelegd om zijn reisroute vast te kunnen stellen. In dat verband heeft verweerder aan eiser mogen tegenwerpen dat van iemand die stelt per vliegtuig vanuit een luchthaven nabij naar Europa te zijn gekomen en in Nederland met de

Reg.nr(s): AWB 06/35985

blad 5

trein te hebben gereisd verwacht mag worden dat hij deze reis met documenten kan staven.

Daarnaast heeft verweerder eiser in redelijkheid kunnen tegenwerpen dat hij niet in staat is gebleken om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent zijn reisroute te geven. Verweerder heeft dienaangaande mogen overwegen dat de enkele verklaring van eiser dat hij over de door hem afgelegde reis niet meer kan verklaren dan hij heeft gedaan, onvoldoende is om tot een ander oordeel te komen. Van eiser heeft verweerder meer informatie mogen verwachten dan waartoe hij in staat is gebleken, mede nu eiser geen concrete feiten en omstandigheden heeft aangevoerd waarom vorenstaande van hem niet zou mogen worden verwacht.

Reeds op grond van het toerekenbaar ontbreken van de genoemde documenten heeft verweerder zich op het standpunt mogen stellen dat hierdoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Nu eiser desondanks meent dat hij bescherming behoeft, heeft verweerder van hem een grotere inspanning mogen verlangen om de noodzaak daartoe aannemelijk te maken. Van het asielrelaas dient derhalve een positieve overtuigingskracht uit te gaan.

2.9 Bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat van de aangevoerde verklaringen van eiser omtrent zijn ontsnapping aan de rebellengroep geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Verweerder heeft hiertoe mogen verwijzen naar de uiterst eenvoudige ontsnapping, waarbij eiser zonder enige bewaking naar een water is gestuurd en hij ongehinderd zou hebben kunnen weglopen, terwijl de omstandigheden er eerder naar waren dat de rebellen alert waren op een ontsnapping dan dat er sprake zou zijn van een verslapping van hun aandacht hierop. Voorts heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat nu het ontsnappingsverhaal niet geloofwaardig is, zijn gestelde onvrijwillige verblijf bij de rebellen evenmin geloofwaardig wordt geacht. Daarnaast heeft verweerder mogen overwegen dat aan het relaas van eiser omtrent de blanke pastoor die hem heeft geholpen naar Europa te reizen positieve overtuigingskracht ontbreekt. In dit verband heeft verweerder gesteld dat niet valt in te zien dat de reis naar een wildvreemd land niet met eiser besproken zou zijn en dat eiser na aankomst zelfs in een restaurant is achtergelaten door de hulpvaardige pastoor. De rechtbank stelt daarbij vast dat in de zienswijze noch in beroep op voornoemde overwegingen van verweerder met betrekking tot de pastoor is ingegaan.

2.10 Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van eiser aangaande de door hem ondervonden problemen die uiteindelijk ertoe hebben bijgedragen dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten.

Verweerder heeft zich derhalve terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij op het moment van verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd noch op het moment van het bestreden besluit gegronde vrees voor vervolging had als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag, dan wel sprake was van een situatie als bedoeld in artikel 3 EVRM. Eiser heeft geen specifieke, hem persoonlijk betreffende omstandigheden ter zake aannemelijk gemaakt zodat geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, dan wel een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Reg.nr(s): AWB 06/35985

blad 6

Eiser kan derhalve aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw 2000 geen aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunning noch ten tijde van het bestreden besluit. Evenmin bestaat aanspraak op een verblijfsvergunning op grond van het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 nu in redelijkheid geen geloof hoeft te worden gehecht aan de door eiser gestelde problemen in het land van herkomst.

2.11 De rechtbank is van oordeel dat eisers beroep op artikel 3.119 Vb 2000 niet tot een ander oordeel leidt. Voor zover het betreft de tegenstrijdige verklaring die eiser zou hebben afgelegd aangaande zijn verwonding aan het been, is de rechtbank van oordeel dat deze informatie weliswaar is opgekomen na het voornemen, maar geen dragende overweging is van het bestreden besluit. Het betreft slechts een aanvullende overweging om tot een ongeloofwaardig relaas te concluderen. En voor zover het betreft de tegenwerping in het bestreden besluit dat eiser onvoldoende informatie heeft verstrekt over de rebellen, betreft dit geen feiten of omstandigheden die door de zienswijze anders zijn beoordeeld of gewogen door verweerder. Artikel 3.119 Vb 2000 mist derhalve toepassing.

2.12 Uit al hetgeen hiervoor is overwogen volgt dat verweerder de aanvraag van eiser om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000 terecht en op goede gronden heeft afgewezen.

2.13 Op grond van het voorgaande zal het beroep ongegrond worden verklaard. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. M.L. Weerkamp en in het openbaar uitgesproken op 8 februari 2007, in tegenwoordigheid van C.E. Hoekman-Frencken, griffier, die buiten staat is deze uitspraak te ondertekenen.

Rechtsmiddelenclausule

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

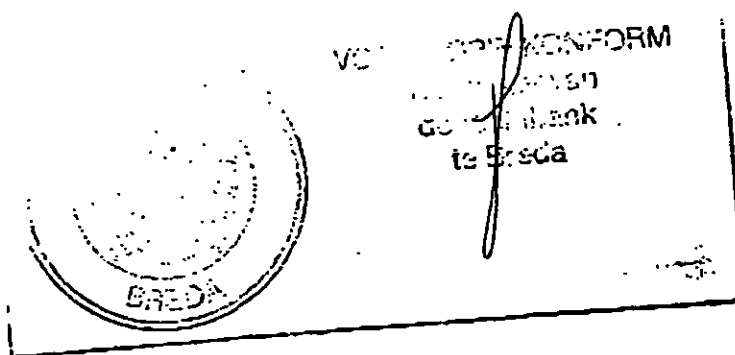
De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Reg.nr(s): AWB 06/35985

blad 7

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. (Nadere informatie: www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op: 12 FEB 2007

Baronie Advocaten

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1465-C 12 MRT 2007	
ZAAKNR. 2007-01786	
AAN:	Vla
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE
Tevens per fax: 070-3651380

Breda, 12 maart 2007
onze referentie: 20060578 / GA / fa
e-mail direct : avontuur@baronie-advocaten.nl
uw referentie:
inzake: / Minister van Justitie

Geacht college,

Namens appellant, van Sierraleoonse nationaliteit, woonachtig te
aan de in deze zaak woonplaatskiezend te Breda aan
het kantoor van mevrouw mr. G.A.P. Avontuur (Baronielaan 161, 4818 PG Breda),
wordt bij deze hoger beroep ingesteld tegen de beslissing van de rechtbank Den
Haag,
/. nevenzittingsplaats Breda, van 12 februari 2007. Een afschrift van de bestreden
uitspraak wordt aan dit schrijven gehecht.
Tot het instellen van het hoger beroep heeft appellant zijn advocaat, mevrouw mr.
G.A.P. Avontuur te Breda, bepaaldelijk gevolmachtigd.

Aan zijn asielverzoek heeft appellant het navolgende ten grondslag gelegd.
Appellant is afkomstig uit , Sierra Leone. Op 6 januari 1999 vielen de
rebellens aan. Een dag later werd appellant gedwongen ingelijfd bij de
rebellens. Appellant werd gedwongen om naakt door de straten te lopen en huizen
van de CDU-leden aan te wijzen die daarna in brand werden gestoken. Voorts
moest appellant benzine voor de rebellens dragen. Eind januari 1999 werden de
rebellens verdreven uit Appellant werd gedwongen om met hen mee te
gaan. Op 24 juli 2001 is appellant ontsnapt. Appellant is met het vliegtuig, met
hulp van een pastoor, naar Nederland gereisd. Daar kwam hij op 22 augustus 2001
aan.

Appellant komt tegen het besluit van de rechtbank op met een enkele grief:

Ten onrechte heeft de rechtbank aangenomen dat de Minister het bepaalde in
artikel 3.119 Vreemdelingenbesluit niet heeft geschonden.

Advocaten:
mr G.A.P. Avontuur
mr M.J.E.M. Edelmann, tevens NMI-mediator
mr G.J.W.M. Kipping
mr C.S. de Lange
mr W.J.G. Schröder

Baronielaan 161, 4818 PG Breda T 076 - 522 23 46
F 076 - 522 12 15 E info@baronie-advocaten.nl W baronie-advocaten.nl

Baronie Advocaten

Toelichting:

Deze grief ziet op de navolgende overweging in de uitspraak van de rechtbank:

" De rechtbank is van oordeel dat eisers beroep op artikel 3.119 Vb 2000 niet tot een ander oordeel leidt. Voor zover het betreft de tegenstrijdige verklaring die eiser zou hebben afgelegd aangaande zijn verwonding aan het been, is de rechtbank van oordeel dat deze informatie weliswaar is opgekomen na het voornemen, maar geen dragende overweging is van het bestreden besluit. Het betreft slechts een aanvullende overweging om tot een ongeloofwaardig relaas te concluderen. En voor zover het betreft de tegenwerping in het bestreden besluit dat eiser onvoldoende informatie heeft verstrekt over de rebellen, betreft dit geen feiten of omstandigheden die door de zienswijze anders zijn beoordeeld of gewogen door verweerder. Artikel 3.119 Vb 2000 mist derhalve toepassing. "

In het voornemen van 8 juni 2005 wordt op pagina 4 uitsluitend opgemerkt dat de door appellant gestelde ontsnapping niet geloofwaardig zou zijn. Dan is de volgende zinsnede opgenomen:

Aanvullend wordt hierbij nog opgemerkt dat daar waar het ontsnappingsverhaal niet geloofwaardig is, evenmin ruimte bestaat om zijn gestelde onvrijwillige verblijf bij rebellen geloofwaardig te achten. "

In de beschikking van 17 juli 2006 wordt op pagina 2 op een tweetal punten aanvulling gegeven op het voornemen.

Op de eerste plaats gaat het daarbij om de vraag of appellant heeft gesteld dat hij in zijn voet of in zijn been is geschoten. Aangezien de gemachtigde van appellant aanwezig was bij het gehoor op 17 november 2005 kan zij uit eigen wetenschap verklaren dat appellant wel degelijk heeft verklaard in zijn been te zijn geschoten. Daarbij heeft appellant zelfs de locatie laten zien.

Voorts wordt nu ook tegengeworpen dat appellant te weinig zou kunnen verklaren over zijn verblijf bij de rebellen, in het bijzonder gaat het daarbij om namen en dergelijke.

Aangezien beide punten niet voorkwamen in het initiële voornemen, is er sprake van een substantiële aanvulling van het voornemen in de beschikking. Appellant is van oordeel dat in redelijkheid geen beslissing genomen had kunnen worden voordat hij andermaal in de gelegenheid zou zijn gesteld om hierop nader te reageren.

Baronie Advocaten

CONCLUSIE:

Appellant u vraagt om zijn hoger beroep gegrond te verklaren en te bepalen dat de Minister hem alsnog in de gelegenheid moet stellen nader te reageren op bovengenoemde punten, met veroordeling van de Minister in de kosten van de eerste aanleg en deze instantie.

Hoogachtend,

G.A.P. Avontuur

